

[Ole Espersen]

lig afstå fra, men kritik, der er velbegrunderet, må politikere have lov til at udtale, ganske ligesom politiet har ret til at kritisere politikerne; det så vi da også senest i deres organisationsblad, hvor den nuværende minister fik en ordentlig omgang, skal jeg love for. Berettiget eller uberettiget, men det er naturligvis også deres ret at give udtryk for deres holdninger.

Om forespørgslen skal jeg sige, at den, som ministeren sagde, for så vidt er overflødig, som en del af dens forudsætninger ikke længere er til stede, og at ministeren i øvrigt har taget de initiativer, vi måtte forvente. Vi kan fra vort partis side naturligvis ikke acceptere, at busserne ikke kan køre i København ad deres normale rute. Det skulle bare mangle, at det ikke kan lade sig gøre. Det er helt urimeligt, hvis der er grupper eller enkeltpersoner i befolkningen, der forhindrer det, og det må politiet naturligvis have mulighed for at sætte ind over for.

Det samme gælder politiets mulighed for at efterforske lovovertrædelser; der bør naturligvis ikke være steder, hvor politiet ikke lovligt kan løse deres opgaver.

Jeg forstår, at der nu er et initiativ i gang for at forhindre, at huse står tomme i København. Det tror jeg godt vi kan tilslutte os, men vi skal jo samtidig stille os selv det spørgsmål, om vi egentlig ikke lever i et ret ulykkeligt samfund, hvis det er sådan, at et hus i København eller Århus eller andre steder ikke kan stå tomt et stykke tid, for det kan jo have en fornuftig grundelse. Er vi virkelig kommet dertil, at vi har et samfund, hvor forholdene er sådan, at et enkelt eller flere tomme huse ikke kan eksistere? Selvfølgelig kan vi lukke husene eller rive dem ned, men det er egentlig at angribe symptomer i stedet for årsag, og inden vi går videre med andre lignende foranstaltninger, synes jeg, vi skal spørge os selv, om vi ikke bevæger os ind på en glidebane, hvor vi foretager handlinger, der reparerer på symptomer uden at se på det grundlæggende.

Vi har ventet på et forslag om revision af våbenloven et stykke tid. Udvalget, der blev nedsat i den forrige regerings tid, i 1981, kom med en delbetænkning i 1984, tror jeg, det var, og dens forslag blev gennemført i 1985. Nu er det over et år siden, at den seneste betænkning kom fra dette udvalg, og man kunne selvfølgelig undre sig over, at der ikke er kommet et forslag. Det har vel sin fornuftige forklaring, men jeg

kan forstå, det kommer nu, og vi er indstillet på at følge, så vidt vi indtil videre kan vurdere i hvert fald, de forslag, der kommer i den forbindelse.

Sanktionernes størrelse blev nævnt af ministeren. Straffelovrådet har i mange år arbejdet med en gennemgang af sanktionerne som helhed i straffeloven, og den betænkning, der er kommet, og som bliver udmøntet i et lovforslag, har jeg forstået, der dels vil foreslå nogle lempelser, dels nogle skærpelser, imødeser vi med interesse.

Det gør vi også, når det drejer sig om at ændre reglernes komplicerede karakter, for denne komplicerede karakter er naturligvis medvirkende til, at straffesager i voldstilfælde kan tage meget lang tid. Denne ændring bad vi om i en folketingsbeslutning i 1984, altså for godt og vel tre år siden.

I øvrigt skal jeg om hr. Poulsgaards indlæg sige, at jeg går ud fra, at man i Fremskridtspartiet følger dette område af vort samfunds udvikling konsistent og konsekvent, altså at man ikke blot en gang eller to om året skal hente sig nogle billige point her fra Folketingets talerstol ved at tage et par aktuelle sager op.

Jeg kan minde hr. Poulsgaard om, at 153 medlemmer af dette Folketing for over tre år siden – og Fremskridtspartiet var med blandt de 153 – stemte for en øget indsats mod volden, som indeholdt et helt program, der var forelagt af Socialdemokratiet. Der er nogle ting i denne beslutning, som den nuværende regering har realiseret. Man har således videreført den udbygning af politistyrken, som startede i den forrige regerings tid, og det har vi tilsluttet os.

DSB har med eller uden regeringens medvirken – det ved jeg ikke – øget personalet i tog og på stationer. Det blev også foreslået fra vores side, og det har hjulpet, så vidt jeg har forstået. Regeringen har, hvad vi opfordrede til, fortsat prioriteret indsættelsen af voldsdomte til afsøning, og regeringen har også medvirket til at realisere et andet forslag, vi stillede, nemlig at ændre arbejdsdelingen mellem kriminalpolitiet og ordenspolitiet, således at voldssager kunne behandles hurtigere. Alt det er gennemført. Det er ca. en tredjedel eller halvdelen af det beslutningsforslag, vi fik vedtaget.

Men der er en række ting i beslutningsforslaget, som ikke er blevet gennemført, og hvis vi nu går ud fra, at hr. Poulsgaard interesserer sig